

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Οικολογική Ιστορία για Παιδιά

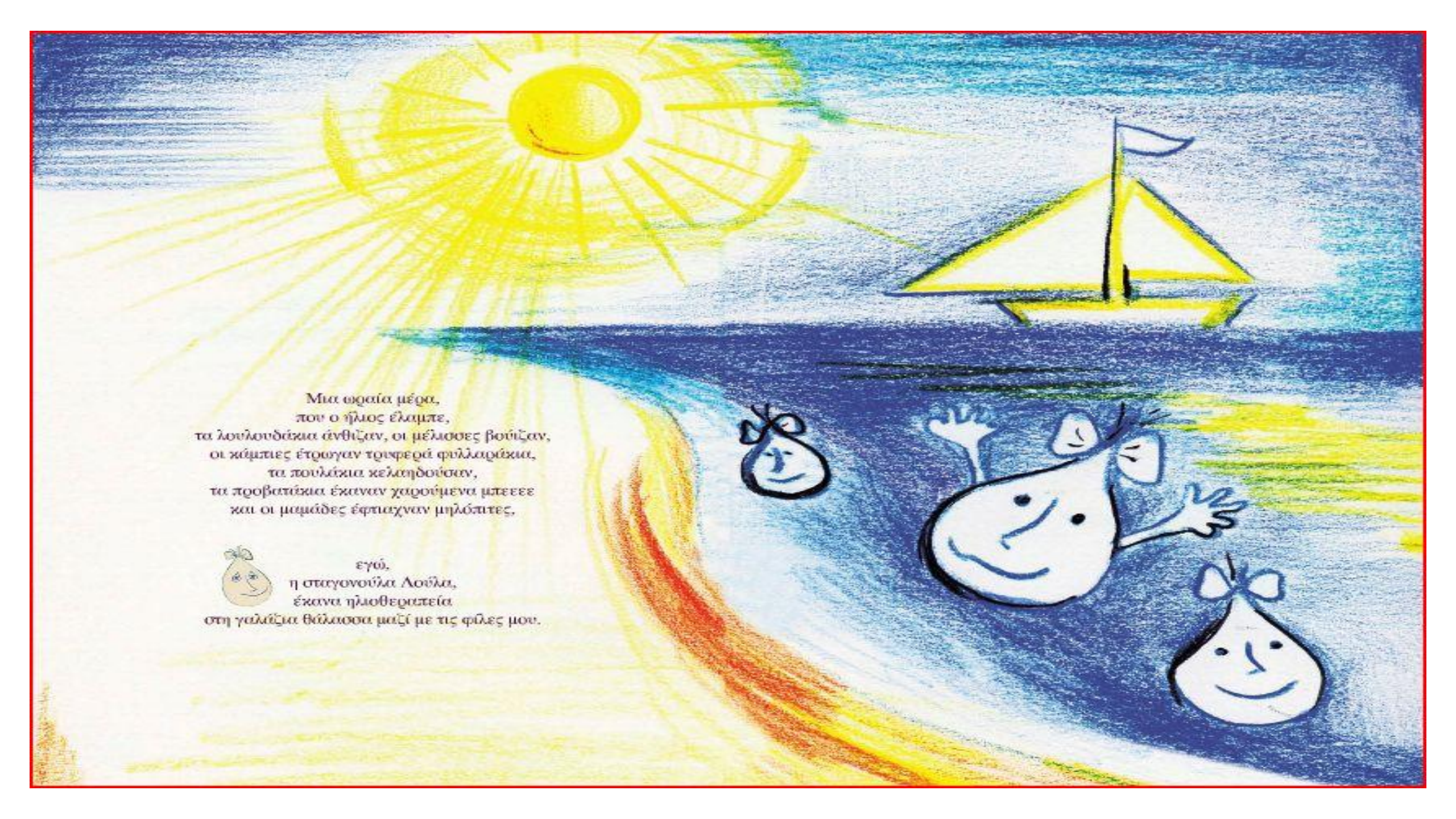
Γεια σας παιδιά!

Είμαι η σταγονούλα Λούλα
και θα σας διηγηθώ μια παλιά, περίεργη,
αλλά πολύ διδακτική ιστορία...

Είναι η ιστορία
της πιο παράξενης απεργίας που έγινε.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα
από την αρχή...

Μια ωραία μέρα,
που ο ήλιος ελαμπε,
τα λουλουδάκια άνθιζαν, οι μέλισσες βούιζαν,
οι κάμπιες έτρωγαν τριςρερά φυλλαράκια,
τα πουλάκια κελαηδούσαν,
τα προβατάκια έκαναν χαρούμενα μπεεεε
και οι μαμάδες έφτιαχναν μηλόπιτες,

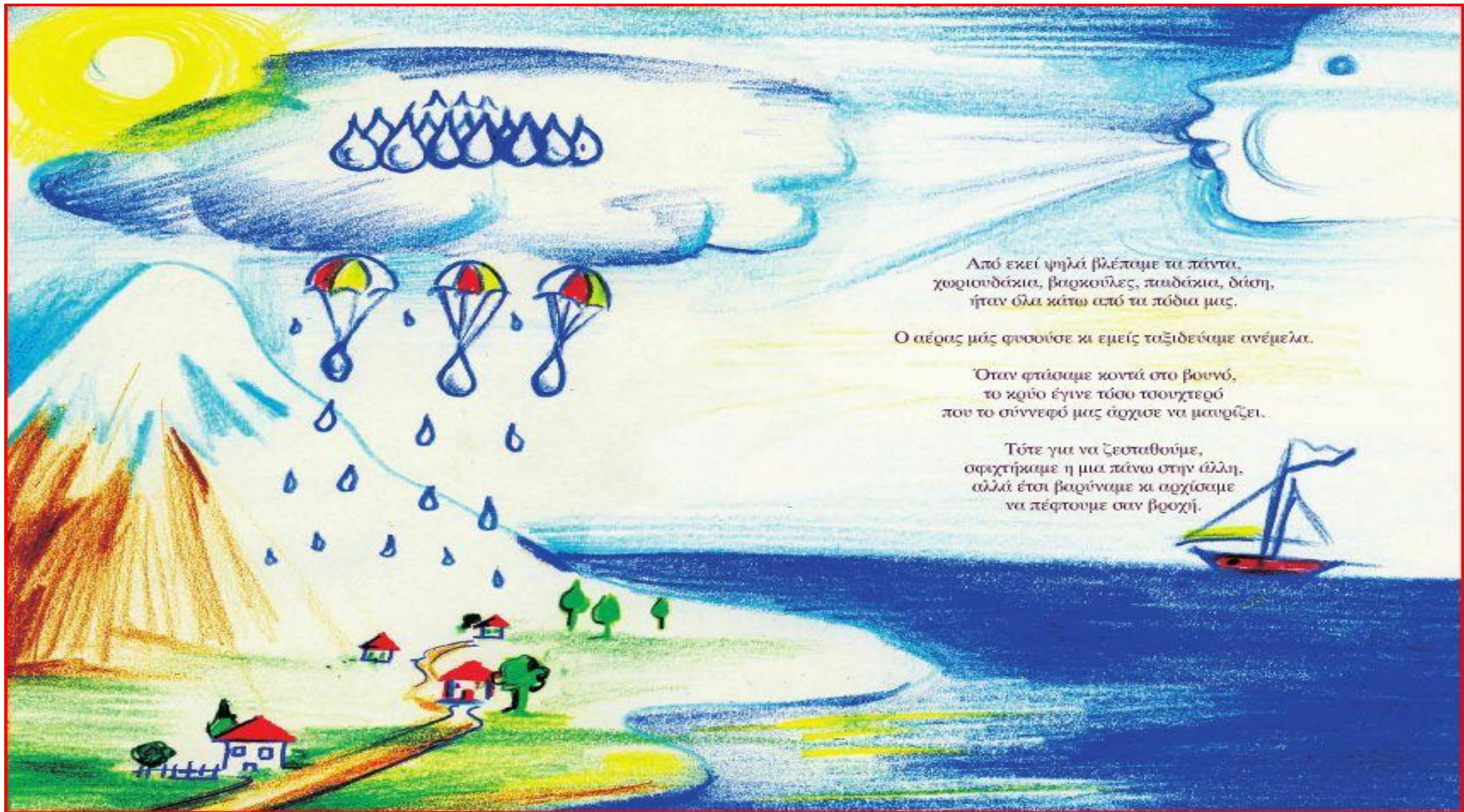

εγώ,
η σταγονούλα Λούλα,
έκανα ηλιοθεραπεία
στη γαλάζια θάλασσα μαζί με τις φίλες μου.

Κάναμε βουτιές,
κολυμπούσαμε ανάσκελα
χωρίς σωσίβιο,
πειράξαμε τα ψάρια
και παίζαμε κρυφτό
με τα χελιδόνια.

Ο ήλιος,
θέλοντας να παίξει
κι αυτός μαζί μας,
άρχισε να μας ζεσταίνει.
Εμείς τότε γινόμασταν
πολύ ελαφριές
και ανεβαίναμε στον ουρανό.

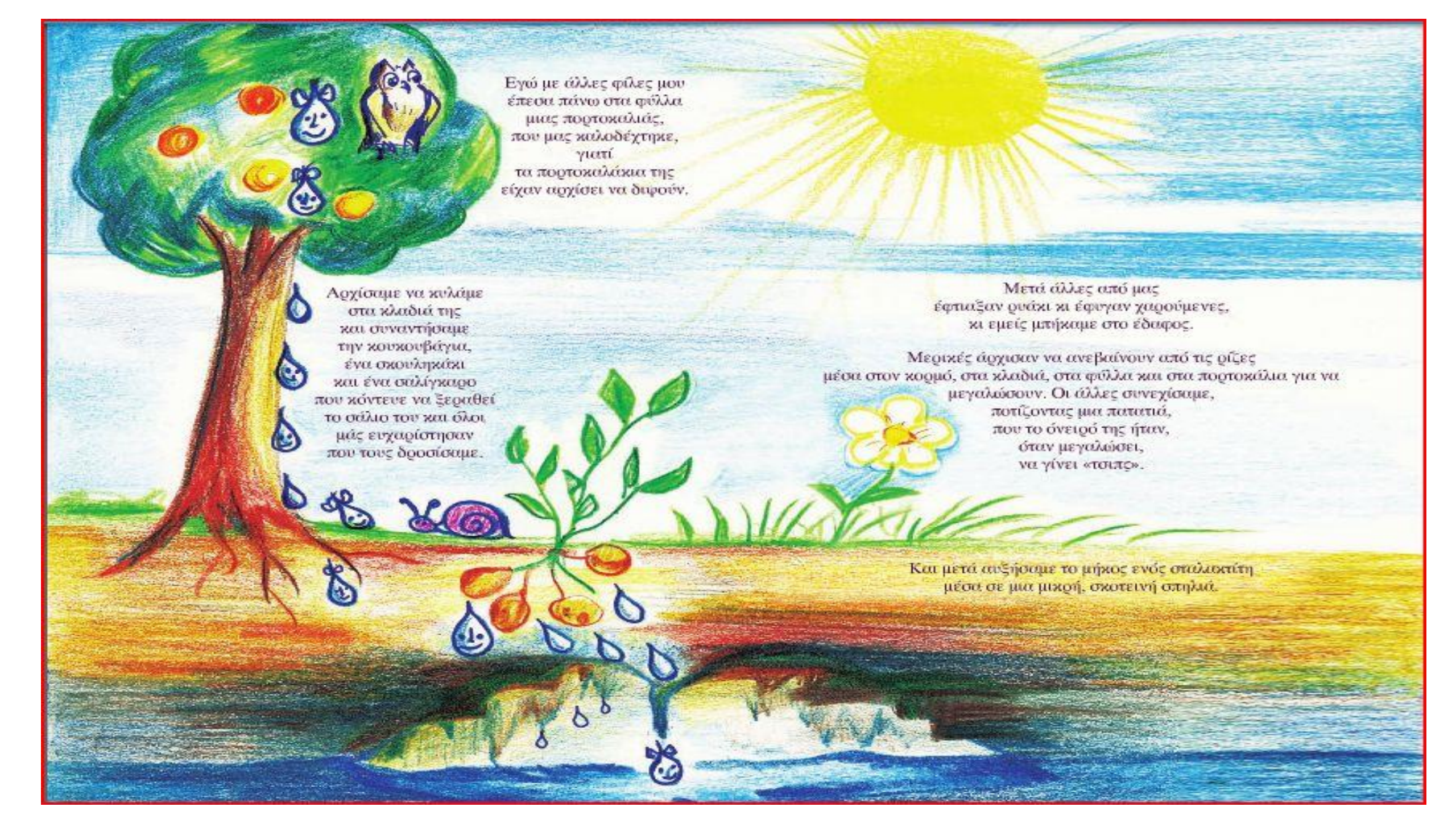
Από εκεί ψηλά βλέπαμε τα πάντα,
χοριουδάκια, βαρκούλες, παιδάκια, δάση,
ήταν όλα κάτω από τα πόδια μας.

Ο αέρας μάς φυσούσε κι εμείς ταξιδεύαμε ανέμελα.

Όταν φτάσαμε κοντά στο βουνό,
το κρύο έγινε τόσο τσουχτερό
που το σύννεφό μας άρχισε να μαυρίζει.

Τότε για να ζεσταθούμε,
σφιχτήκαμε η μια πάνω στην άλλη,
αλλά έτσι βαρύνουμε κι αρχίσαμε
να πέφτουμε σαν βροχή.

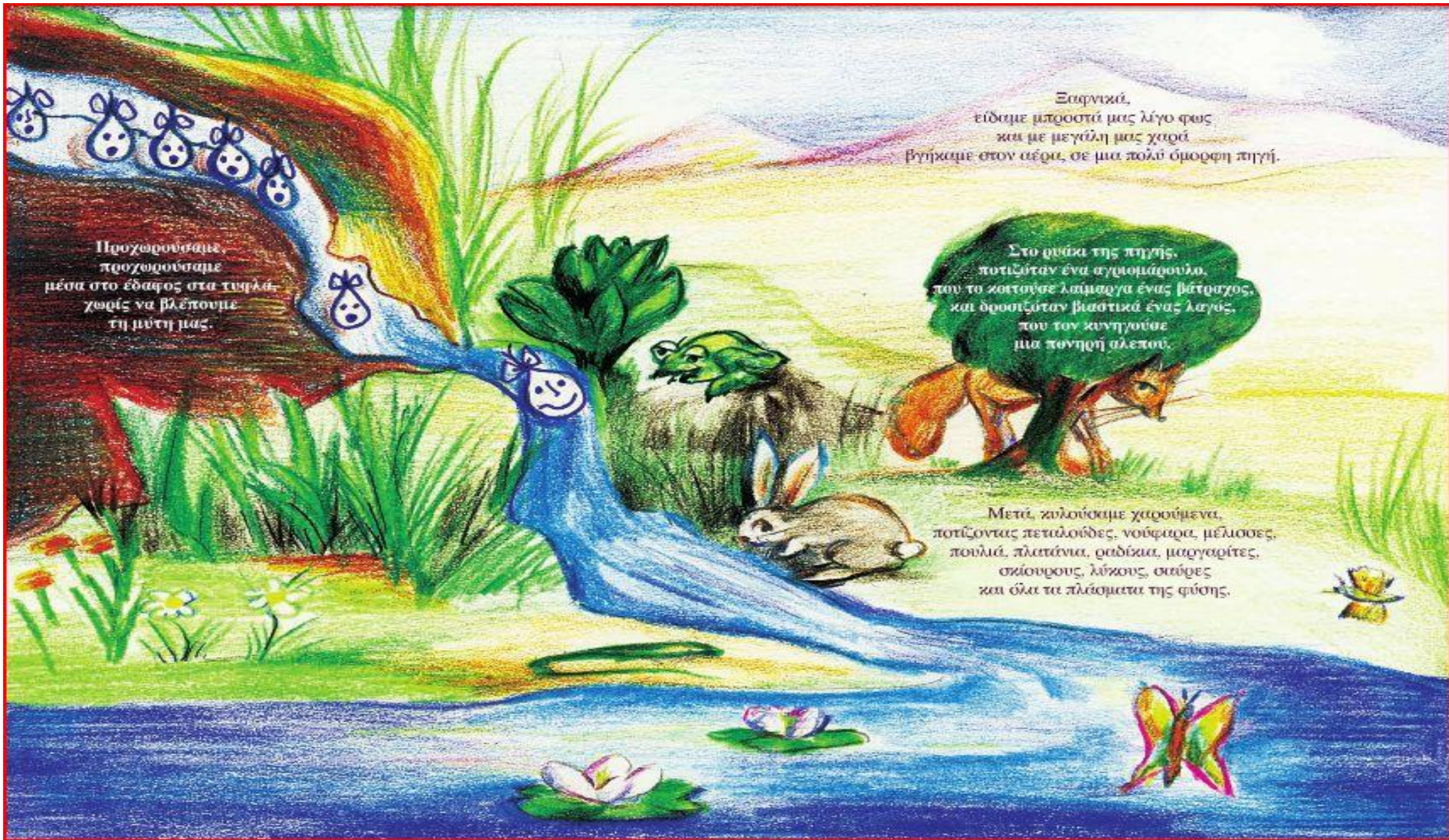
Εγώ με άλλες φίλες μου
έπεσα πάνω στα φύλλα
μιας πορτοκαλιάς,
που μας καλοδέχτηκε,
γιατί
τα πορτοκαλάκια της
είχαν αρχίσει να διφορούν.

Αρχίσαμε να καλύπτουμε
στα κλαδιά της
και συναντήσαμε
την κουκουβάγια,
ένα σκουληκάκι
και ένα σαλιγκάρο
που κόντευε να ξεριθεί
το σάλιο του και όλοι
μάς ευχαρίστησαν
που τους δροσίσαμε.

Μετά άλλες από μας
έφτιαξαν ρυάκι κι έφυγαν χαρούμενες,
κι εμείς μπήκαμε στο έδαφος.

Μερικές άρχισαν να ανεβαίνουν από τις ρίζες
μέσα στον κορμό, στα κλαδιά, στα φύλλα και στα πορτοκαλάκια για να
μεγαλώσουν. Οι άλλες συνεχίσαμε,
ποτίζοντας μια πατατιά,
που το όνειρό της ήταν,
όταν μεγαλώσει,
να γίνει «τσιπς».

Και μετά αυξήσαμε το μήκος ενός σταλακταίτη
μέσα σε μια μικρή, σκοτεινή σπηλιά.

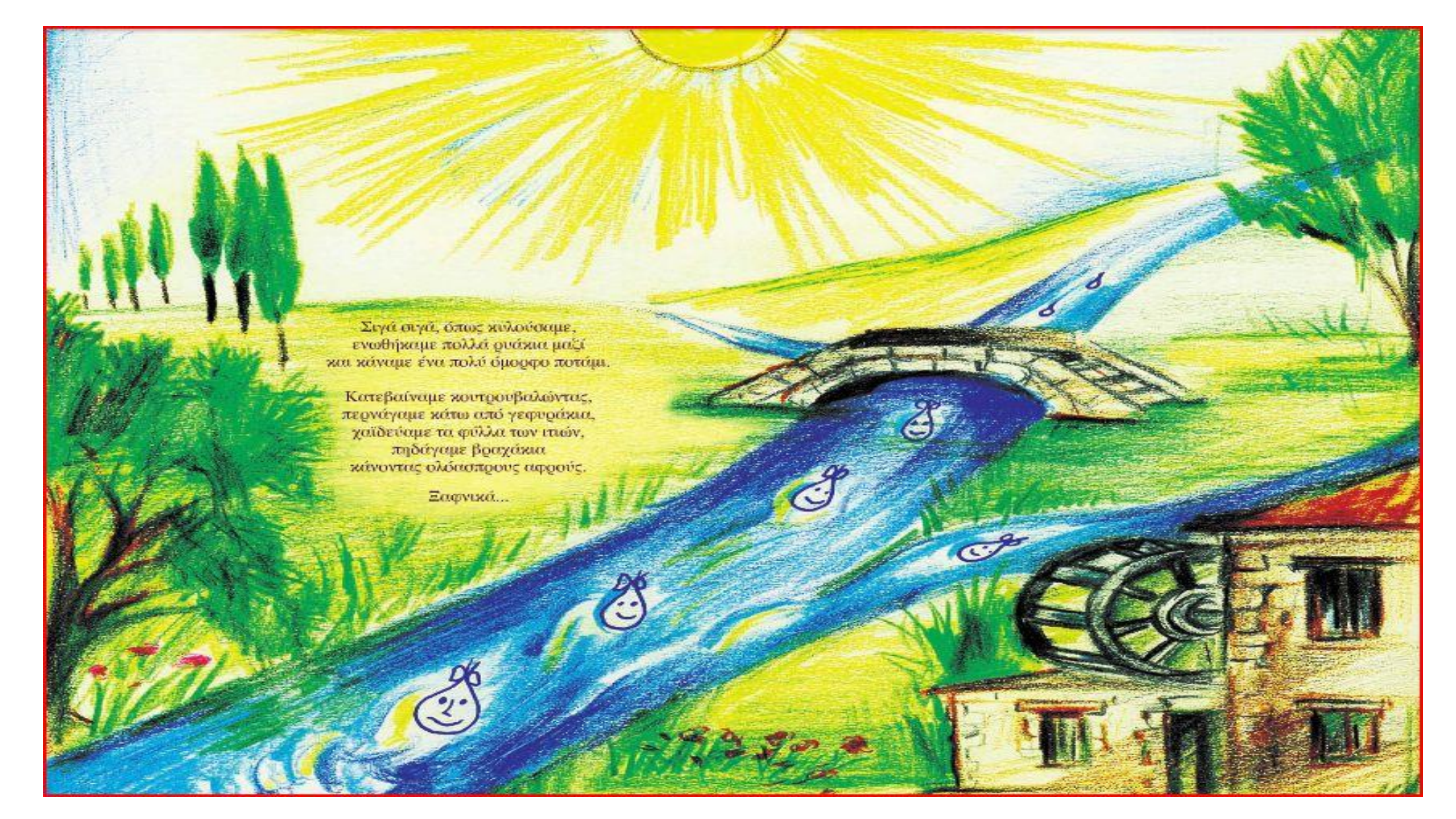

Προχωρούσαμε,
προχωρούσαμε
μέσα στο έδαφος στα τυφλά,
χωρίς να βλέπουμε
τη μύτη μας.

Ξαφνικά,
είδαμε μπροστά μας λίγο φως
και με μεγάλη μας χαρά
βγήκαμε στον αέρα, σε μια πολύ όμορφη πηγή.

Στο ρεύμα της πηγής,
ποτιζόταν ένα αγριομαρούλι,
που το κοιτούσε λαιμαργά ένας βάτραχος,
και δροσιζόταν βιαστικά ένας λαγός,
που τον κυνηγούσε
μια τόνηρη αλεπού.

Μετά, γολούσαμε χαρούμενα,
ποτίζοντας πεταλούδες, νούφαρα, μέλισσες,
πουλιά, πλατάνια, ραδίκια, μαργαρίτες,
σκίουρους, λύκους, σκύρες
και όλα τα πλάσματα της φύσης.

Σιγά σιγά, όπως κιλούσαμε,
ενωθήκαμε πολλά ρυάκια μαζί
και κάναμε ένα πολύ όμορφο ποτάμι.

Κατεβαίναμε κοιτροβυλώντας,
περνάγαμε κάτω από γεφυράκια,
χαϊδεύαμε τα φύλλα των ιτιών,
πιδάγαμε βροχάκια
κάνοντας ολόασπρους αφρούς.

Ξαφνικά...

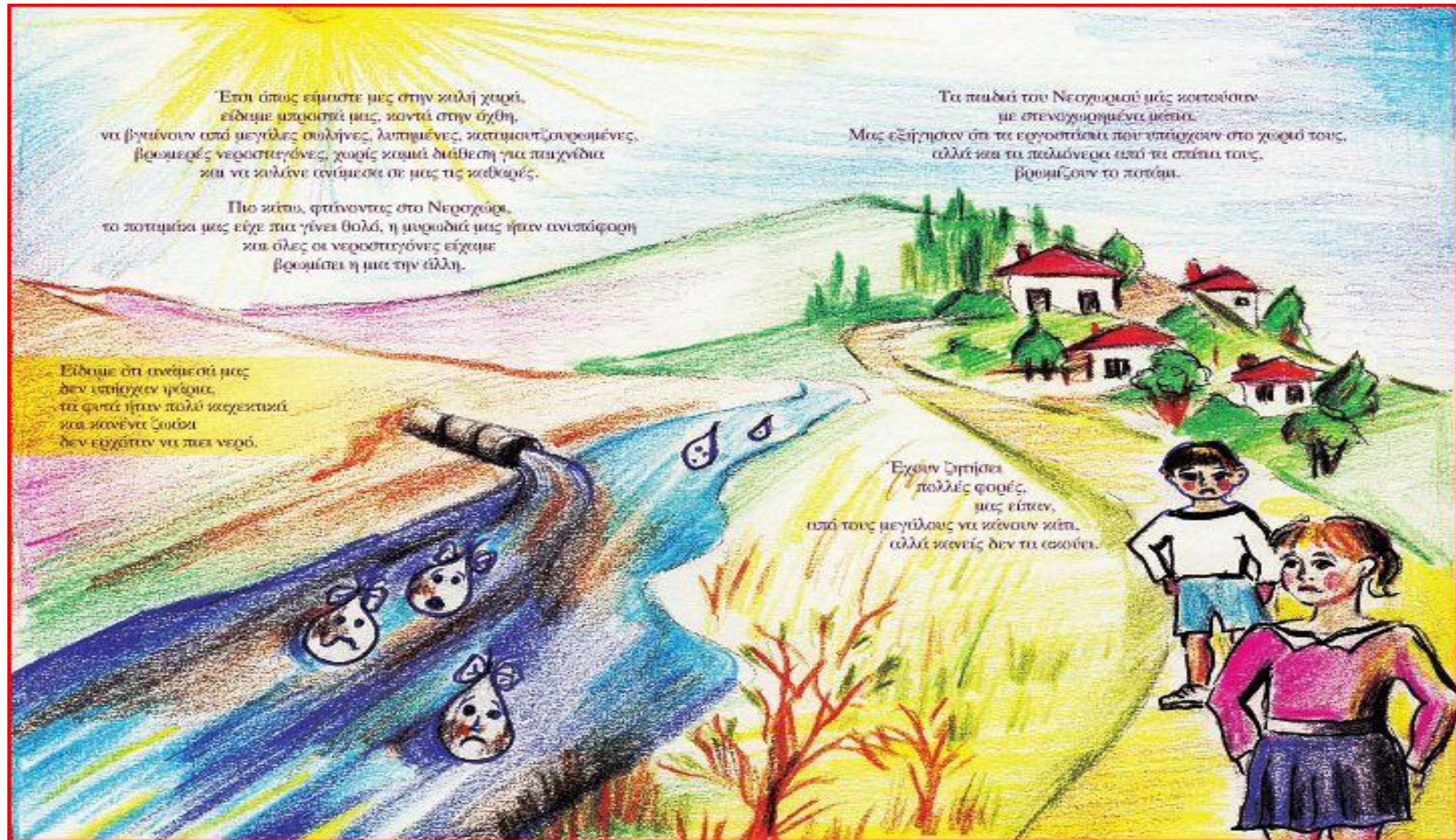
Έτσι όπως είμαστε μες στην καλή χειρά,
είδαμε μπροστά μας, κοντά στην άχθη,
να βγαίνουν από μεγάλες σουλίνες, λυπημένες, καττιμωρζουρωμένες,
βρομερές νεροστρόγγες, χωρίς καμιά διάθεση για παιχνίδια
και να κιάλανε τανάμεσά σε μας τις καθεσρές.

Πιο κάτω, φτάνοντας στο Νεροχωράι,
το ποταμίά μας είχε πια γίνει θαλά, η μαριδιά μας ήταν ανιστάφορη
και όλες οι νεροστρόγγες είχαν
βρομίσει η μια την άλλη.

Είδαμε ότι τανάμεσά μας
δεν υπήρχαν φράγια,
τι φράγιά ήταν πολύ καχεστηνά
και κανένα ζώδι
δεν ερχόταν να πιει νερό.

Έχουν ζητήσει
πολλές φορές,
μας είπεν,
από τους μεγάλους να κένουν κίτη,
αλλά κενείς δεν τι εσκόσει.

Τα παιδιά του Νεροχωραίου μας κοιτούσαν
με στενοχωρημένα κέσια.
Μας εξήγησαν ότι τα εργοστάσια που υπήρχαν στο χωριό τους,
αλλά και τα παιδιόνα από τα σπίτια τους,
βρομίζουν το ποτάμι.

Τότε αποφασίσαμε να γίνουμε
έκτακτη νεροσυνέλευση,
για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.
Ήταν φανερό
ότι έπρεπε να λάβουμε σοβαρά μέτρα,
για να βοηθήσουμε τα παιδιά,
να πείσουν τους μεγάλους
να φτιάξουν πιστότητα καθαρισμού
για τα ποτάμια των ορεινών
και των εργασιών του Νεοεργασίου.

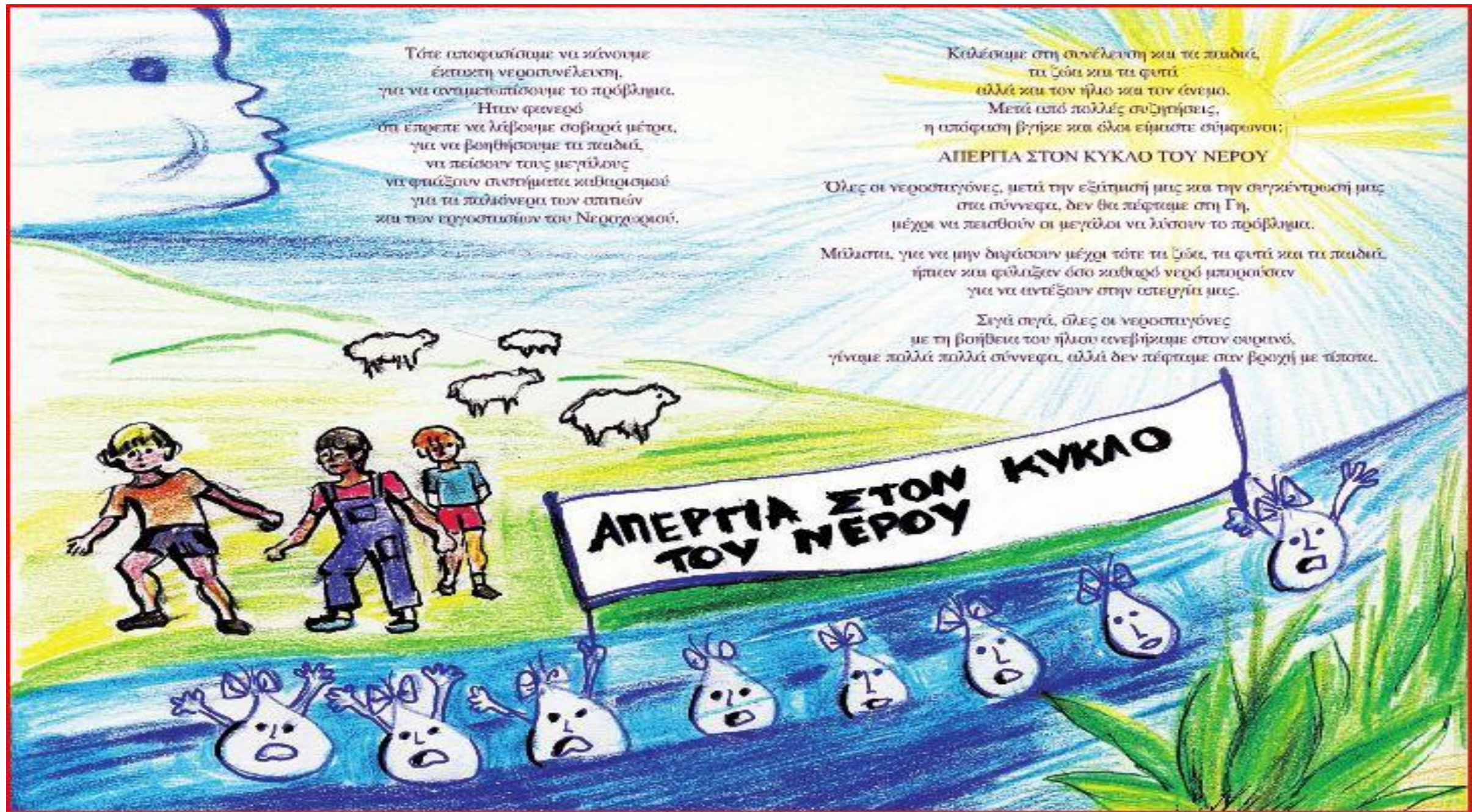
Κυλάσαμε στη συνέλευση και τα παιδιά,
τα ζώα και τα φυτά
αλλά και τον ήλιο και τον άνεμο.
Μετά από πολλές συζητήσεις,
η απόφαση βγήκε και όλοι είμαστε σύμφωνοι:

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Όλες οι νεροστιγόνες, μετά την εξήγησή μας και την συγκέντρωσή μας
στα σύννεφα, δεν θα πέφταμε στη Γη,
μέχρι να πεισθούν οι μεγάλοι να λύσουν το πρόβλημα.

Μάλιστα, για να μην διακόσουν μέχρι τότε τα ζώα, τα φυτά και τα παιδιά,
ήπιεν και φάλαξεν όσο καθαρό νερό μπορούσαν
για να εντέξουν στην ταπειρία μας.

Σιγά σιγά, όλες οι νεροστιγόνες
με τη βοήθεια του ήλιου ανεβήκαμε στον ουρανό,
γίναμε πολλά πολλά σύννεφα, αλλά δεν πέφταμε σαν βροχή με τίποτα.

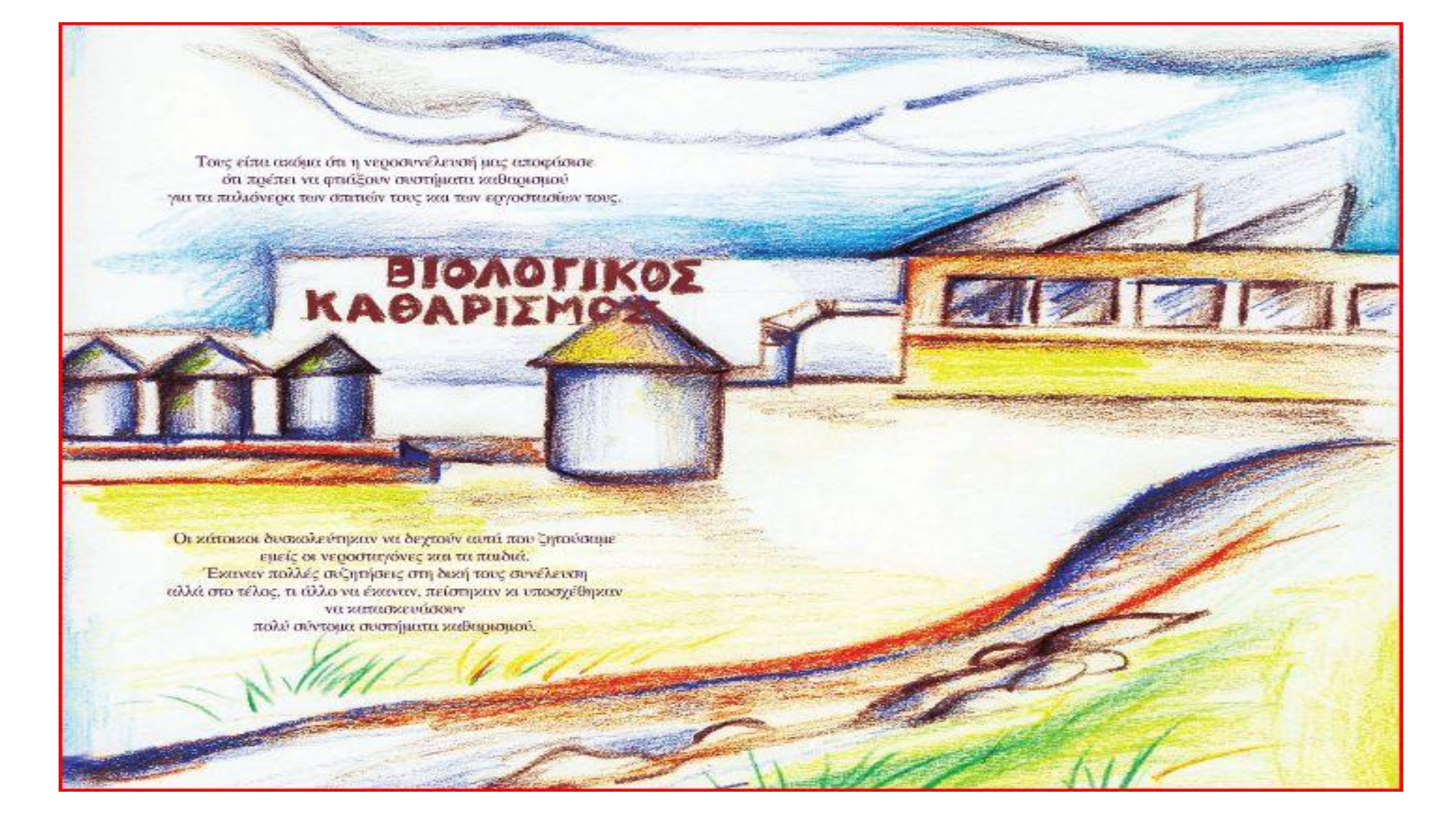
Πέρασαν οι μέρες και το κατόμι,
τα γινάμια και οι παγγές ξεράθηκαν.
Οι κάτοικοι βγήκαν και κοίταξαν τον ουρανό,
χωρίς να ξέρουν πια τι να κάνουν.
Τα παιδιά είχαν γίνει πολύ δύσκολα
χωρίς τη βροχή και το νερό.

Τα παιδιά μάζεψαν στο ξηρό ποτάμι,
όλους τους κατοίκους,
το δήμαρχο του Νεροχωριού και τον εργοστασιακό αρχηγό
κι εγώ, αφού κάθισα πάνω σε ένα φύλλο πλάτανου,
τους είπα με σοβαρότατο ύφος,
«Πα για να έχουν πάλι νερό,
θα πρέπει να το προσέχουν και να το σέβονται».

Η γενική συνέλευση των νεοεισεγγύων
με έστειλε σαν αντιπρόσωπο να εξηγήσω
στον κόσμο του χωριού γιατί δεν κατεβαίνουν.

Τους είπα ακόμα ότι η νεροσυλλογή μας απαιτούσε
ότι πρέπει να φτιάξουν συστήματα καθαρισμού
για τα παιδιά τους και των εργασιών τους.

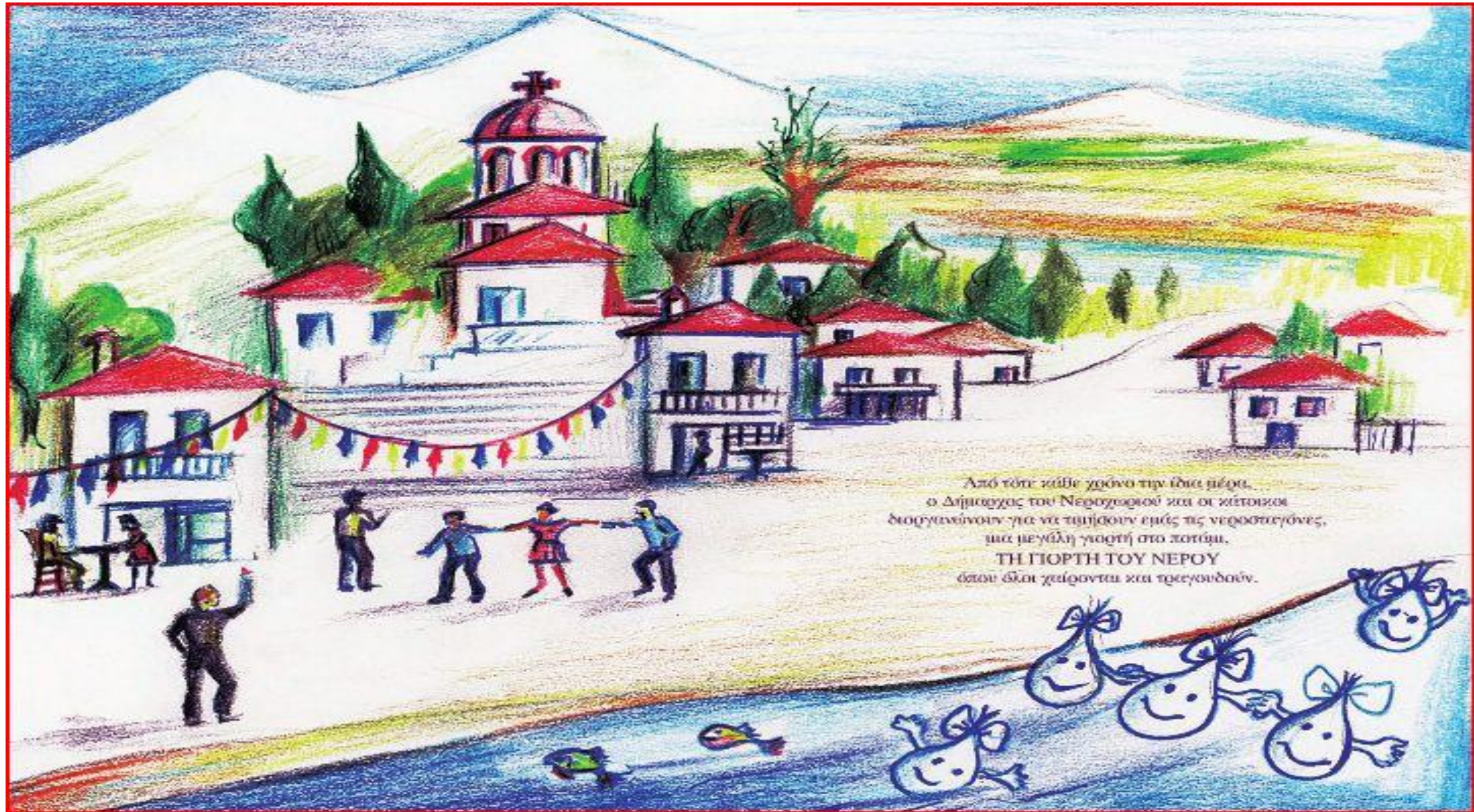
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ

Οι κάτοικοι δυσκολεύτηκαν να δεχτούν αυτά που ζητούσαμε
εμείς οι νεροσυλλέκτες και τα παιδιά.
Έκαναν πολλές συζητήσεις στη δική τους συνέλευση
αλλά στο τέλος, τι άλλο να έκαναν, πείστηκαν να υποσχεθούν
να κατασκευάσουν
πολύ σύντομα συστήματα καθαρισμού.

Όταν τα είχεν όλα έτοιμα
και η συνέλευσή μας σγουρευύτηκε
ότι το νερό θα είναι καθαρό,
αρχίσταμε με τη βοήθεια του ανέμου
να κατεβαίνουμε από τον ουρανό με μια γερή νεροποντή
και πολύ χιόνι στα βουνά
που κρέτιψε μέρες.

Οι πηγές
άρχισαν πάλι να τρέχουν,
το ποτάμι κατέβησε
γέφυρο νερό,
τα φυτά και τα ζώα ξεδιψούσαν
και μεγάλωναν ευχαριστημένα και τα παιδιά
έκαναν βουτιές ξεφρονίζοντας.

Από τότε κάθε χρόνο την ίδια μέρα,
ο Δήμαρχος του Νεροχωριού και οι κάτοικοι
διοργανώνουν για να τιμήσουν εμάς τις νεροσταγόνες,
μια μεγάλη γιορτή στο ποτάμι.

ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ
όπου όλοι χαίρονται και τραγουδούν.

Παιδιά αυτή ήταν η ιστορία
του Νεροχριστού,
και της παράξενης απεργίας
των νεροπαγώνων.

Μην ξεχάσει να σας πω...
ότι είστε κι εσείς κάθε χρόνο καλεσμένοι
από τα παιδιά
στη **ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ**,
γιατί είναι σημαντικό
ότι προσέχετε το νερό
στο δικό σας χωράκι και στην πόλη σας.

